

Proč kritizujeme civilizaci?

anti-civ myšlení

Tento text byl napsán proto, že u nás není mnoho informací o tomto směru. Je to úvod a zároveň nastínění toho, co znamená anarcho-primitivismus, proč anarcho-primitivismus a jaké jsou jeho cíle. Snahou tohoto textu je, aby byl nezaujatý, tedy i z pohledu kritiky anarcho-primitivismu.

Předlohou tohoto textu je text Anarcho-primitivism: For the Collapse of civilization, ale v tomto textu je mnoho doplněno a upraveno podle vlastních poznatků a dalších zdrojů.

O anarcho-primitivismu: z pohledu anarcho-primitivistů, poznatky antropologie a kritika

Anarcho-primitivismus je anarchistická kritika původu a pokroku civilizace. Anarcho-primitivisté jsou přesvědčeni (své poznatky čerpají především z antropologie, paleontologie a archeologie), že přechod z nomádských lovců a sběračů k zemědělství a domestikaci vedl k sociálním a socio-environmentálním hierarchiím a sociální stratifikaci, násilí a odcizení. “Obzvláště nedávné objevy naznačují, že adopce zemědělství, náš údajně nejpřesvědčivější krok k lepšímu životu, byla v mnoha ohledech katastrofou, ze které jsme se nikdy nezotavili.” [1]

Anarcho-primitivisté chtějí dosáhnout obnovy způsobu života před civilizací, který vylučuje praxi domestikace, prostřednictvím odstranění industrializace, zrušení dělby práce či specializace a civilizace. Jsou také jiné formy neanarchistického primitivismu, a ne všechny poukazují na stejný jev jako na problémy moderního a civilizovaného způsobu života.

Většina běžných anarchistů odmítá kritiku civilizace, zatímco někteří, jako je Wolfi Landstreicher, [2] [3] souhlasí s kritikou, ale nepovažují sebe za anarcho-primitivisty. Anarcho-primitivisté se často vyznačují kladením důrazu na dosažení divokého stavu bytí skrze rewilding. [4]

Historické pozadí

Především tím, kvůli němuž začal anarchismus nabývat ekologického myšlení, byl americký individualistický anarchista a transcendentalista Henry David Thoreau. [5] V jeho knize “Walden, aneb život v lesích” [6] zastává soběstačný život v přírodním prostředí v odporu k průmyslové civilizaci. Mnozí viděli v Thoreauvi jednoho z předchůdců ekologismu a anarcho-primitivismu zastoupených dnes především Johnem Zerzanem. [7] Podle George Woodcocka [8] může být tento postoj také motivován určitou představou o odporu vůči pokroku a odmítnutí rostoucího materialismu, který charakterizoval americkou společnost v polovině 19. století [9] a pokračuje až dodnes.

Včetně Zerzana jsou dnešními hlavními představiteli anarcho-primitivismu Kevin Tucker [10] či Layla AbdelRahim [11], kritikem civilizace je také Derrick Jensen [12] a byl jim Fredy Perlman či Stanley Diamond. [13]

V 19. století se anarchistický naturalismus objevil jako spojení anarchistických a nudistických filozofií. [14] [15] Především nabýval důležitosti v rámci individualistických anarchistických kruhů [16] [17] ve Španělsku, [14] [15] [16] Francii [16] [18] a Portugalsku. [19] Významné vlivy v nich měli Henry David Thoreau, Lev Nikolajevič Tolstoj [14] a Elisée Reclus. [20] Anarcho-naturalismus obhajoval vegetariánství, volnou lásku, nudismus a

ideu ekologického světa v anarchistických skupinách i mimo ně. [14][17]

Anarcho-naturalismus prosazoval ekologický světónázor, malé ekovesnice a nejvíce prominentní nudismus jako způsob, jak se vyhnout umělosti průmyslové masové společnosti modernity. [14] Naturalističtí individualističtí anarchisté viděli jedince v jeho biologické, fyzikální a psychologické přirozenosti a vyhýbali se a snažili se eliminovat sociální determinaci. [14] Důležitými propagátory byli Henri Zisly a Emile Gravelle. [21] Jejich myšlenky byly významné v individualistických anarchistických kruzích ve Francii, ale i ve Španělsku, kde Federico Urales (pseudonymem Joan Montseny) propagoval myšlenky Gravelle a Zisly ve španělském anarchistickém časopisu La Revista Blanca (1898-1905). [16]

Tento trend byl dost silný na to, aby na sebe upozornil na CNT–FAI (National Confederation of Labour – Iberian Anarchist Federation) [22] ve Španělsku. Zde mezi členy bylo mnoho znalých nudismu a vegetariánství, a to zejména mezi chudými rolníky z jihu. Oba tyto způsoby života byly považovány za vhodné pro transformaci člověka v rámci přípravy na společnost bez statní příslušnosti. Účastníci na kongresu v Zaragoze neměli zapomenout vzít v úvahu úděl skupin naturalistů a nudistů: “nevhodnosti industrializace”. [23]

Příbuzná témata a ovlivnění

Anarchisté zastávají antiautoritářství, usilující o rovnostářské vztahy a vytvoření komunit založených na vzájemné pomoci. Nicméně anarcho-primitivisté kritizují levicové, sociální anarchisty vzhledem k tomu, že nemůže být zcela odmítnuta nadvláda a hierarchie pokud nebudou napadeny technologie, civilizace a domestikace, přičemž rozšiřují odstranění dominance či hierarchií nad veškerým životem, nejen lidským, čímž jdou nad rámec běžných anarchistických proudů a myšlenek.

Od antropologů jsou primitivisté informováni o tváři počátků civilizace, aby porozuměli několika základním otázkám: například kde jsme teď, jak jsme se dostali do tohoto bodu, kam směřujeme a asi nejdůležitějším, odkud jsme přišli. Inspirováni luddisty, anarcho-primitivisté oživili proti technologickou/industriální orientaci přímé akce.

Hlubinná ekologie obohacuje primitivistickou perspektivu o to, že blahobyť a rozkvět všeho života je spojen s uvědoměním si vlastní, vnitřní hodnoty mimo lidského světa, nelidských bytostí nezávisle na přidělené ekonomické či užitkové hodnotě člověkem. Primitivisté hlubinnou ekologii vnímají jako způsob k ocenění bohatství a rozmanitosti života k uvědomění si, že současné lidské zásahy do mimolidského světa jsou násilné a extrémní. Tucker uvádí, že: “Jsme součástí světa kolem nás a jsme neoddělitelní od něho. Toto je něco, co civilizovaní vědí, že si nesmí pamatovat. To je důvod, proč můžeme učinit rozhodnutí, jenž vážně ohrožují život s cílem udržet krátkodobé pohodlí. Jednoduše se nezajímáme o to, co se děje mimo velmi omezenou bytost, která zahrnuje “mě”.” [24]

Bioregionalisté přinášejí perspektivu odpovědnosti a vztahu ke konkrétnímu místu, který vzniká tím, že člověk žije na onom místě s vědomím sítí vztahů, do nichž patří, a je tak úzce spojen s krajinou, vodou, klimatem, rostlinami či zvířaty v jejich bioregionu.

Někteří primitivisté byli//jsou ovlivněni různými domorodými kulturami (jak vztahem k mimolidskému světu, tak lidskému) z celé historie a těmi, kteří stále dosud existují v současné době. Primitivisté jsou přesvědčeni, že je důležité pochopit, že všichni lidé byli násilně odtrženi od spojení se Zemí, a proto mají své místo v antikoloniálních bojích.

Primitivisté bývají také inspirováni lidmi, kteří unikli civilizaci a domestikaci a integrovali se znovu do divočiny.

“Nomádští sběrači a lovci žijí v zcela posvátném světě. Jejich duchovno sahá tak daleko jako jejich vztahy. Znají zvířata a rostliny, které je obklopují, a ne jen ty, jenž jsou pro ně bezprostředně důležité. Hovoří s těmi, které my nazýváme "neživými objekty", ale oni umí hovořit stejnou řečí. Vědí jak se dívat kolem sebe a nejsou limitováni lidskou řečí, které si my tak hluboko ceníme. Jejich bytí spočívá v místě, potulují se svobodně, ale jsou vždy doma, vítáni a nebojácní.” – Kevin Tucker [25]

Hlavní myšlenky

Anarcho-primitivisté uvádějí, že před příchodem zemědělství, domestikace, lidé žili v malých kočovných skupinách, které byly společensky, politicky a ekonomicky rovnostářské. Tím, že byly tyto skupiny bez hierarchie, ať sociální nebo sexuální, jsou někdy vnímány jako ztělesnění podoby anarchismu. “Po milióny let žili lidé jako anarchisté. To znamená, že žili jako autonomní jednotlivci bez existence nátlakové nadvlády, dělby práce a institucí: bez zprostředkování.” [25]

John Moore píše, že anarcho-primitivismus se snaží “odhalit, napadnout a zrušit všechny četné formy moci, které strukturují individuální, sociální vztahy a vzájemné vztahy s přírodním světem.” [26]

“Anarchie je na denním pořádku lovců a sběračů. Vskutku kritici se ptají, proč by malé skupiny žijící tváří v tvář potřebovali vládu. Je-li tomu tak, můžeme jít ještě dál a říct, že rovnostářské společnosti lovců a sběračů jsou nejstarším typem lidské společnosti a převažovali nejdříve dobu – více než deseti tisíce let – a pak anarchie musí být nejstarším a jedním z nejvíce trvalých druhů zřízení. Před deseti tisíci lety byl každý anarchista.” – Harold Barclay, americký antropolog [27]

Anarcho-primitivisté si myslí, že po vzniku zemědělství, se rostoucí masy lidstva nenápadně staly “navždy zavázány” technologickým procesům [28] a abstraktní mocenské struktury vyplývající z dělby práce, domestikace, specializace a hierarchií. Anarcho-primitivisté se často neshodnou jaký stupeň zahrádkářství by mohl nebo nemohl být přítomný v anarcho-primitivistické společnosti. Pro některé by mohla být přijatelná permakultura, ale jiní obhajují striktně lovecko-sběračskou existenci. [29] “...Ačkoliv ne každá planě rostoucí rostlina nebo zvíře nám mohou být užitečné, stejně jako plodiny, jako brambory a fazole, musíme pochopit význam celého ekosystému oproti vybraným rostlinám výhradně pro naše vlastní dobro. Zahrady nás dělají více zranitelnější. A zranitelnost vždy vedla k nemocem zahradnických společností: sklonům k patriarchy, válčení, kořenům koercitivní moci, přísnější sociální regulace, potenciálu k chudobě a katastrofám a menší sociální přizpůsobivosti.” [24]

Kritika primitivismu si velice zakládá na poznacích kulturní antropologie, paleontologie a archeologie. V posledních desetiletích bylo vnímání barbarských společností (před civilizační nedomestikované společnosti) z velké části akademiky přehodnoceno, a mnoho z nich dnes přednáší, že první lidé žili v (relativním) míru, blahobytu a prosperitě. Frank Hole, specialista na rané zemědělství, a Kent Flannery, specialista na civilizace Střední Ameriky, si všimli, že „Žádná skupina na světě nemá více volného času než lovci a sběrači, kteří čas tráví hrami, konverzací a relaxací.“ [30] [31] Archeolog Lewis Binford uvedl, že lovci a sběrači měli více volného času “než moderní dělníci v průmyslu nebo zemědělství, nebo dokonce

profesoři archeologie”. [32] Jared Diamond v eseji „Největší omyl v historii lidstva“ [1] uvedl: „Lovci-sběrači vedli ten nejúspěšnější a nejdelsí životní styl v lidské historii. V kontrastu k tomu my stále bojujeme s potížemi, do nichž nás zemědělství uvalilo, a je nejisté, zda je dokážeme překonat.“ Antropolog Marshall Sahlins pak píše obšírně o svých poznacích lovců-sběračů ve své eseji "Původní společnost blahobytu". [89] Na základě důkazů, že se průměrná délka života zkrátila se zemědělstvím, antropolog Mark Nathan Cohen, odborník v oblasti populačního růstu a délky života, volá po potřebě revidovat naše běžné pocity, že civilizace představuje pokrok v oblasti lidských potřeb a bytí. [33]

Ekolog Paul Shepard, ovlivněn antropologem Claude Lévi-Straussem, [34] který psal o "Principu evoluce", říká, že když je druh vytržen z přirozeného prostředí jeho chování se stává patologické. Shepard psal obšírněji o způsobech přirozené "ontogeneze" lidského druhu, která se vyvíjela po milionů let evoluce a byla rozvrácena v důsledku sedavého způsobu života zapříčiněného zemědělstvím a domestikací. [35] Zemědělství umožňuje výrazně zvýšenou dělbu práce, stanoví materiální základy, společenskou hierarchii a iniciuje ničení životního prostředí. Kněží, králové, dřiny, sexuální nerovnost, válčení jsou některé z jeho docela okamžitých konkrétních důsledků. [36] "Pravda je taková, že zemědělství je tou nejničivější věcí, jíž lidé na světě provozují, a další děláni téhož nás nezachrání. Pravda je taková, že se kvůli zemědělství ničí celé ekosystémy..." [86]

Civilizace a násilí

Z pohledu anarcho-primitivistů je civilizace logikou institucí a fyzickým ústrojím domestikace, kontroly, násilí a nadvlády, a proto musí být odstraněna nebo zničena. "Civilizaci nemůžeme reformovat, ozelenit ji nebo udělat ji více férovou. Je prohnílá do základů. Nepotřebujeme více ideologie, morálky, fundamentalismu nebo lepší organizace, aby nás zachránila. Musíme se zachránit sami. Musíme žít podle našich vlastních tužeb. Musíme se spojit se sebou samými, s těmi, na kterých nám záleží a se zbytkem života. Musíme se osvobodit a zničit tuto realitu." [37]

Lewis Mumford, v knize Mýtus stroje (Myth of the Machine), používá termín civilizace "k označení skupiny institucí, které jako první dostali třídu pod královský majestát. Její hlavní funkce, konstantní v různém poměru v průběhu dějin, jsou centralizace politické moci, rozdělení do tříd, celoživotní dělba práce, mechanizovaná výroba, vzrůst vojenské síly, ekonomické vykořisťování slabých a univerzální zavedení otroctví a nucené práce pro průmysl a vojenské účely." [38] Antropolog a filozof Stanley Diamond podal toto trochu stručněji, když poznamenal "civilizace vzniká z dobývání v cizině a represe doma." [39] Civilizace – způsob života charakterizovaný růstem či udržováním měst – si vyžaduje ničení Země a násilí na lidech. Pokud zničíte krajinu, jíž obýváte, nebo vás není schopna uživit, musíte buď expandovat, to znamená dobývat, nebo zkolabovat. Civilizace potřebuje pro své udržování expandovat a kolonizovat, je postavena na trvalém růstu. Toto nejen, že ukazuje na vlastní neudržitelnost civilizace, ale také na šovinistické násilí, jenž si civilizace vyžaduje při dobývání zdrojů pro své udržování.

„Pokud budu uvažovat o zhroutení civilizace, musím definovat, co to je. Dával jsem se do některých slovníků. Webster označuje civilizaci za "vysoký stupeň sociálního a kulturního rozvoje". Oxfordský slovník angličtiny ji popisuje jako "rozvinutý nebo pokročilý stav lidské společnosti". Všechny ostatní slovníky, které jsem prověřoval, byly podobně pochvalné. Tyto definice bez ohledu na to, jak moc sdílejí, ani jedna mně v nejmenším nepomohla. Zdálo se mi, že jsou beznadějně nepřesné. Po jejich přečtení jsem stále netušil, co to sakra je:

dostatečně definovat, rozvést nebo pokročit, prosím. Napadlo mě, že definice jsou také velmi sobě účelné: lze si představit, jak by autoři slovníků sebe jako členy zařadili do "chabého, nevyvinutého nebo zaostalého stavu lidské společnosti"? Najednou jsem si uvědomil, že všichni spisovatelé, včetně spisovatelů slovníků, jsou propagandisté, a uvědomil jsem si, že tyto definice jsou ve skutečnosti značným kusem propagandy, stručnou artikulací arogance, která vedla ty, jenž věří, že žijí v nejvíce pokročilé- a nejlepší -kultuře, ve snaze zavést silou tento způsob bytí na všechny ostatní.“ – Derrick Jensen [40]

Anarcho-primitivisté popisují vznik civilizace jako posun od existence hluboce připojené k síti života k psychologickému oddělení/odcizení od nelidského života a pokusu ovládat veškerý život skrze domestikaci, včetně lidí. Uvádějí, že před civilizací existoval dostatek volného času, značná sexuální a sociální rovnost, nedestruktivní přístup k přírodnímu světu a nebyly snahy svět ovládat; lidé žili jako součást přírody, ve vztahu s mimolidským světem. Neexistovalo organizované násilí, žádné zprostředkovatelské nebo formální instituce, lidé měli pevné zdraví a byli odolní. [41]

Anarcho-primitivisté říkají, že civilizace je ztělesněním válčení (kolonizace, dobývání zdrojů atd.), podřizování žen, populačního růstu, celoživotní dělby práce, konceptem vlastnictví, zavedení hierarchií a nadvlády, jakož i podporou šíření chorob. Říkají, že civilizace je vynucením vzdání se instinktivní svobody, divokosti.

Na základě několika antropologických referencí [42] [43] se uvádí, že lovci a sběrači jsou ze své podstaty méně náchylní k válkám, násilím a nemocem. [44][45][46] Ruby Rohrlich Leavitt poznamenal, že: "Údaje ukazují, že sběrači a lovci jsou obecně neteritoriální; odmítají skupinou agresí a konkurencí; sdílejí své zdroje volně; oceňují rovnostářství a osobní autonomii v rámci skupinové spolupráce; jsou shovívaví a milující děti." [47] Někteří akademici uvádějí, že mnoho klanů a kmenů je náchylnějších k násilí než vyspělé státy. [48] [49] Nicméně psycholog Petr Gray uvádí, že: "Válčení bylo neznámé pro většinu těchto společností, a kde bylo známé, bylo výsledkem interakcí s válečnými skupinami lidí, které nebyly lovecké a sběračské. V každé z těchto společností, byl étosem dominantní kultury ten, který zdůrazňoval individuální autonomii, nedirektivní metody výchovy, nenásilí, sdílení, spolupráce a konsensuální rozhodování. Jejich základní hodnotou, která podkládala všechny ostatní, byla rovnost jednotlivců." [50]

Věda

Mnoho anarcho-primitivistů odmítá moderní vědu jako metodu porozumění světu s cílem jej přeměnit a ovládnout. Věda mnoha primitivisty není považována za neutrální. Je viděna jako posilující pohyby a předpoklady, které přicházejí z civilizace a posilují civilizaci.

Podle primitivistů moderní vědecké myšlení, se pokouší vidět svět jako soubor samostatných objektů, které je třeba dodržovat a pochopit. Aby bylo možné tuto úlohu splnit, primitivisté věří, že se vědci musí distancovat citově a fyzicky, mají jednosměrný proud informací o pohybu pozorovaného objektu k pozorovateli samotnému.

Anarcho-primitivisté argumentují tím, že tento mechanický pohled na svět je srovnatelný s bytím dominantního náboženství naší doby. Věřící, že věda se snaží zabývat pouze kvantitou, a naznačují, že toto nepřipouští subjektivní hodnoty nebo emoce. Zatímco věda je vnímána tak, že jen objekty, jež jsou reprodukovatelné, předvídatelné a stejné pro všechny pozorovatele, jsou skutečně důležité, anarcho-primitivisté věří, že realita sama o sobě není reprodukovatelná, předvídatelná nebo stejná pro všechny její pozorovatele.

Primitivisty je věda viděna jako pouze částečné vzhlížení k realitě, a proto je viněna z domnělého redukcionismu. Pozorovatelnost, objektivizace, kvantifikace, předvídatelnost, ovladatelnost a uniformovanost říká, že objekty a prostředky jsou vědou. Primitivisté říkají, že toto vede k pohledu na svět, kde všechno je třeba objektivovat, kvantifikovat, kontrolovat a uniformovat se vším a všemi ostatními. Primitivisté vidí vědu jako ražení myšlenky, že anomální zkušenost, anomální nápady, myšlenky a anomální lidé by měli být odvrženi nebo zničeni jako nedokonale tvarované strojní součástky.

Primitivisté také vidí moderní vědu jako další formu zprostředkování mezi lidmi a přírodním světem, což má za následek další odcizení od životního prostředí. Namísto toho, primitivisté věří, že individuální znalosti by měly být založeny na individuálních zkušenostech pokud možno, spíše než přijímat dogmata jako fakta. Například, primitivisté nezpochybňují teorii gravitace, protože je snadné sledovat vše, co ve světě je, že setrvává podle teorie gravitace v našem každodenním životě. Nicméně pokud se teorie gravitace stává dogmatickou a dědí se z generace na generaci jako společenské dogma, spíše než se spoléhá na růst jednotlivce a uvědomění si faktů o jeho životním prostředí v jeho vlastních podmínkách, pak toto odcizuje lidi od poznání závěrů o jejich životním prostředí, a brání to člověku v přirozené schopnosti zkoumání a přizpůsobování se jejich vlastnímu životnímu prostředí.

„Moderní“ technologie

Anarcho-primitivisté odmítají moderní technologie. Ale většina anarcho-primitivistů používá moderní technologie, poněvadž prý civilizace zničila normální sociální síť a prostředky komunikace, a proto nemají jinou možnost, než kompromisu. Primitivisté vidí technologie jako komplexní systém zahrnující hierarchie, násilí, dělbu práce, těžbu přírodních zdrojů a vykořisťování a v prospěch těch, kdo řídí nebo realizuje jejich průběh.

Moderní technologie, stejně jako moderní věda, anarcho-primitivisty není viděna jako neutrální. “Technologii, tak jako civilizaci, je lepší vidět jako proces nebo komplexní systém, raději než fyzickou formu. V podstatě zahrnuje dělbu práce, těžbu zdrojů a vykořisťování mocí (těch, kteří vlastní technologii). Propojení a následek technologie je vždy odcizena, zprostředkována a těžká realita. Ne, technologie není neutrální. Hodnoty a cíle těch, kteří produkují a kontrolují technologii, jsou v ní vždy zakotveny.” [37]

Moderní technologie jsou podle anarcho-primitivistů velmi odlišné od nástrojů v mnoha ohledech. Za jednoduchý nástroj se považuje dočasné využití prvků v našem bezprostředním okolí, který se používá pro určitou úlohu. Nástroje nejsou považovány za zahrnující komplexní systémy - technologický systém, které odcizují uživatele od aktu. Anarcho-primitivisté říkají, že toto oddělení je implicitní v technologii, jenž vytváří nezdravou a zprostředkovanou zkušenost, která vede k různým formám autority, hierarchiím a nadvládě a vyžaduje si je. Technologie tak nejsou anarcho-primitivisty považovány za autonomní a jejich výroba, stejně jako technologický systém, zde existuje na úkor lidské svobody a často životů. Jednoduché nástroje si každý dokáže vyrobit sám bez zprostředkovatele nebo zprostředkování druhou nebo třetí stranou.

“Počítače jsou příkladnou organizací technologické závislosti. Více než jen jednoduchým artefaktem, počítač ve vašem klíně či na stole je systémem produktu rozsáhlé sítě technik, vše z něj ničí volnou přírodu. Například, na úkor svobody tu musí existovat rozsáhlý systém dělby práce, takže lidé, kteří by za normálních okolností nevyhodili do povětrí zemi, to pro železnou rudu budou dělat. Musí tu být nutně policie a některé formy vlády, aby prosazovaly

tento systém práce. Opět za cenu svobody. Pak země musí být vyhozena do povětří, poznamenána, vytěžena a dohnána daleko za hranice toho, co je rozumné. Obrovský systém ekologické destrukce musí existovat pro serverové farmy internetu a energetický průmysl. A konečně, musí být propaganda průmyslu v místě taková, že lidé budou ochotně přijímat – dokonce chválit – své technologické vězení." - John Jacobi [90]

Anarcho-primitivisté říkají, že každá další produkce moderní "časově úsporné" technologie, vyžaduje produkci více technologií pro podporu, palivo, udržování a opravy původních technologií. John Zerzan tvrdí, že: "Když si vezmeme například kamenné nástroje, ty si nevyžadují přílišnou specializaci či dělbu práci a podle toho při nich existoval potenciál pro rovnost: kdekdo může vyrobit nástroj a používat ho, nepotřebuje specialistu na to, aby ho mohl využívat. Pokud se však posuneme dále v čase, potřeba existence specialistů a expertů dává tímto specialistům a expertům nad námi úplnou moc, což znamená zneschopnění a ztrátu schopností." [51]

Anarcho-primitivisté argumentují tím, že toto vede velmi rychle k vytvoření velmi komplexního technologického systému, který může být viděn tak, že má existenci nezávislou na lidech, jenž jej vytvořili. Primitivisté věří, že tento systém metodicky či systematicky ničí, odstraňuje přirozený svět a buduje svět v hodný pouze pro sebe, čímž se stále více můžeme dostávat do bludného kruhu závislosti na stále více technologiích a ztrácíme možnost autonomie, svobody a nezávislosti na technologiích.

Jacques Ellul řekl: "Jednou z iluzí, jíž se dnes snaží mnozí prosadit mezi lidi, je, aby věřili, že technologie je dělá svobodnější. Když používáte dostatek technických pomůcek, budete svobodnější." ... "Jakmile budu schopen rozebrat celý tento technologický systém do jeho nejmenších součástí, začne má svoboda." [90]

Zerzan argumentuje proti technologiím také odcizením lidí od sebe či ztrátou komunity, "Když zvážíme celkový stav věcí, směr, jímž se celá kultura vydala, vidíme, že komunita, která je podle mě klíčová, se vytrácí. Takže na technologii se nedívám skrze jednotlivé technologické vymoženosti a jejich možnosti, ale především jako na celek... Máme zde extrémní jevy jako masový střelci, kteří se v posledních časech pravidelně objevují.... Podle mě, když přestane fungovat komunita a přestane existovat solidarita, může se stát úplně všechno. A technologie to nezachrání. Nedokáže skutečně nahradit soudržnost a vzájemnost. Každý politik a každý vývojář používá slovo komunita, no ta se ve skutečnosti vytratila s nástupem masové společnosti... V New York Times jsem se dočetl o aplikaci pro iPhone pojmenovanou Baby Cry, jejímž účelem je interpretovat pláč vzrušeného dítěte, podle toho či potřebuje nakrmit, přebalit nebo tak podobně. Když jsem to uviděl, pomyslel jsem si sám pro sebe, že lidstvo zde bylo dva milióny let a teď zde máme nějaký skurvený stroj, který nám řekne, co znamená pláč našich vlastních dětí. Pokud toto není hrozné, tak potom netuším, co jiné by mohlo být." [51]

Technologie jsou tak podle anarcho-primitivistů soubor nucené dělby práce, produkce, industrialismu a jejího dopadu na lidi a přírodu. Součtem zprostředkování mezi námi a světem přírody a součtem separace mezi námi vzájemně. Také strukturou a formou nadvlády, nezbytnou hierarchií a komodifikací. Anarcho-primitivisté na základě těchto požadavků, které si vyžadují technologie, kritizují jiné anarchistické směry, jenž odmítají hierarchie nebo nadvládu.

Domestikace života

"Sedentismus a domestikace představují nejen technologickou změnu, ale také změnu v pohledu na svět. Země již nebyla volným statkem dostupným všem, se zdroji rozptýlenými náhodně po krajině; byla transformována do jednotlivých území, kolektivně nebo individuálně vlastněna, na níž lidé přinesli úrody nebo stáda. Takže sedentismus a vysoká úroveň těžby zdrojů (ať již složité shánění potravy nebo chov) vedly ke konceptu vlastnictví, což bylo vzácné v předešlých lovecko-sběračských společnostech..." - antropoložka Emily A. Schultz [88]

Domestikaci anarcho-primitivisté vnímají jako proces moci, jímž civilizace ovládá život ke své existenci (proces skrze něj civilizace roste a je umožněna její existence). Tucker říká, že: "Civilizace je postavena a udržována skrze domestikaci divokosti. To znamená, že přeměňuje celé ekosystémy do syntetického zdroje energie pro předpokládaný prospěch jedné části jednoho druhu." [24] Ze své podstaty je domestikace anarcho-primitivisty vnímána jako tendence civilizace, řádný, předvídatelný systém, kterým se civilizace snaží celý svět přizpůsobit a ovládnout – kolonizovat. "Domestikace je hlavním mechanismem kontroly, jež má civilizace. Je to kontrola, krocení, výchova a modifikace života pro lidský užitek (obvykle tím u moci, nebo tím, který ji chce dosáhnout)." [37]

Anarcho-primitivisté domestikaci také popisují jako proces, který dříve nomádské lidské populace "přesunul z nomádského způsobu života, k sedavější a usedlejší existenci, která vytváří místa moci (bere si mnohem odlišnější dynamiku jak to dočasnější a organické teritoriální území) později nazývané majetek. Domestikace vytváří totalitní vztah s rostlinami a zvířaty a eventuálně jinými lidmi. Tento pohled vidí jiný život, včetně jiných lidí, jako oddělený od domestikátora. A je racionalizací ovládnutí žen, dětí a pro otroctví." [37]

Fredy Perlman uvedl: "Trvejte na tom, že „svoboda“ a „přirozený stav“ jsou synonyma, a mrtvoly se budou snažit, aby vás zakously. Na zkrocený, domestikovaný se pokuste monopolizovat slovo svoboda; rádi by chtěli, aby to bylo jejich vlastním stavem. Přičtou slovo „divokost“ volnosti. Avšak jiným veřejným tajemstvím je, že zkrocený, domestikovaný se občas stávají divokými, ale nikdy nejsou volní, dokud zůstávají ve svých ohradách." [91]

Domestikace tak podle anarcho-primitivistů vyžaduje totalitní vztah, nejen člověka k jiným druhům, ale i člověka k jinému člověku. Říkají, že zatímco ve stavu divokosti veškerý život sdílel a soutěžil o zdroje, domestikace zničila tuto rovnováhu. Domestikaci tak anarcho-primitivisté vidí jako něco, co vyžaduje konec sdílení, kterým se vyznačují skupiny nomádských lovců a sběračů, a namísto něj přináší vlastnictví – co dříve bylo pro všechny, čehož jsme byli součástí, je nyní moje; teď jsem pánem; vlastním půdu i ovoce; mohu rozhodovat o tom, kdo ovoce dostane či ne a na základě toho jej ovládat.

Anarcho-primitivisté říkají, že tento pojem vlastnictví položil základ pro sociální a sexuální hierarchie a spustil další procesy moci a konflikty. "Zde můžeme vidět začátky patriarchy. Vidíme zde nejen hromadění půdy, ale i její ovoce. Tato představa vlastnění krajiny a přebytku vytváří nikdy předtím nevyzkoušenou dynamiku moci, včetně institucionalizovaných hierarchií a organizovaných vojenských konfliktů." [37] Layla AbdelRahim vysvětluje, že: "pokud máte kočku a pojmenujete ji, znamená to, že jste již vstoupili do vztahu, kde je tím, kdo má pod kontrolou její potravu. Máte moc popírat její potravu. Máte moc výcviku. To samé s dítětem, přijetím domestikovaného režimu se vám dostane kontroly nad tím, jak a kdy a co a zda jiní jí." [52]... a na základě toho jiné ovládat.

Domestikace s sebou nevyhnutelně přináší obdělávání a vykořisťování okolí a vytvoření monopolu a současně monopsonu lidmi, a pro lidi – průběžně vytvářené hodnoty sociální struktury, které dnes známe, v nichž všechny fyzické objekty, od potravin, po půdu až genům a myšlenkám jsou vnímány jako měřitelná aktivita, která je někoho soukromým majetkem. Zerzan uvádí, že před zemědělstvím, domestikací: “Ve skutečnosti tito lidé neměli představu o soukromém vlastnictví,…” [53] Toto také zahrnuje ničení, zotročení nebo asimilaci jiných skupin raných lidí, kteří se nepokoušeli o takový přechod, nebo, kteří nebyli tak daleko v přechodu jako ničící, zotročovatelské a asimilované skupiny.

Primitivisté nevidí domestikaci jen jako nástroj přeměňující přírodu z volné a svobodné, tedy divoké, k totalitnímu pořádku či řádu, je také zotročením druhů a lidí, jenž jsou domestikovány, stejně jako domestikátorů samotných. “Domestikace je kolonizující síla na nedomestikovaném životě, která nás přivádí k patologické moderní zkušenosti kontroly veškerého života, včetně jeho genetických struktur.” ... “Domestikátor začíná pracovat proti přírodě a jejímu cyklu, a ničit ty, kteří ještě stále žijí s ní a chápou ji.” [37] Zerzan, definuje domestikaci jako “vůli ovládnout zvířata a rostliny”, a říká, že domestikace je “základní definicí civilizace” [54], a podle něj domestikace změnila krávu z živočicha ve “svého druhu stroj na přeměnu trávy na mléko”.

Anarcho-primitivisté uvádějí, že právě domestikace mění vše v komoditu – na věci - včetně člověka, nebo že tento pohled byl přijat s přijetím domestikace – život, jednotlivec, rostlina či nelidské zvíře či člověk či půda jsou vnímáni jako komodity, a je i tak s nimi zacházeno. Domestikace je tak synonymem komodifikace. Layla AbdelRahim vysvětluje, že: “Domestikace změní vše, co chcete v životě na komoditu. Jak často jste slyšeli říkat rodiče „Investoval/a jsem tolik do mých dětí“? Co to znamená? Může to znamenat jednu věc, a ta nastane pouze při domestikaci: že děti jsou vaše zboží, investice. Divoké děti nejsou vaše, takže nemůžete do nich investovat, aby vám přinesly dividendy; můžete jim dát prostředky k životu v tomto světě.” [52]

Rewilding a znovu spojení

Pro většinu anarcho-primitivistů je pravděpodobně rewilding a znovu spojení se Zemí hlavním životním cílem. Říkají, že bychom neměli být omezeni jen na intelektuální pochopení nebo praxi primitivních dovedností, ale hluboce porozuměli všudypřítomným způsobům, které jsme domestikací zlomili a vykloubili od sebe samých, sebe vzájemně a světa. Rewilding zahrnuje rekultivaci dovedností a vyvinutí metod pro udržitelné soužití, včetně stravování, přístřeší, léčení se rostlinami, zvířaty a využití materiálů, které se přirozeně vyskytují v našem bioregionu. Toto také zahrnuje odstranění fyzických projevů, ústrojí a infrastruktury civilizace a domestikace.

"Jak to, že život existoval v rozmanitosti, jak víme po milionech let a 12-15 000 let civilizace jej dostalo na pokraj vyhynutí?" – Layla AbdelRahim

Rewilding je také popisován jako nabytí emocionálního komponentu, který zahrnuje léčení sebe a sebe na vzájemně z toho, co je vnímáno jako 10 000 let staré rány – naučení se žít společně ve společenstvích bez hierarchie a represe - a je dekonstrukcí domestikačního myšlení a chování v našich sociálních a socio-environmentálních modelech.

Pro primitivisty rewilding zahrnuje priority přímé zkušenosti a zápalu před zprostředkováním a odcizením, obnovu myšlení každé dynamiky a aspektu naší reality,

spojení se s naším divokým hněvem k obraně našich životů a boje za osvobozenou existenci, rozvoj větší důvěry v naši intuici a více jejího spojení s našimi instinkty, a získání rovnováhy, která byla zničena tisíci lety kontroly patriarchy a domestikace. Rewilding je proces stále necivilizovaný. [4]

Průmysl a masová společnost

“Průmyslový způsob života vede k průmyslové cestě smrti. Od Shiloh do Dachau, od Antietamu do Stalingradu, z Hirošimy do Vietnamu a Afganistanu, velkou specialitou průmyslu a technologií byla masová výroba lidských mrtvol.” – Edward Abbey [55]

Anarcho-primitivisté uvádějí, že v zájmu zachování průmyslové společnosti, je třeba dobývat a kolonizovat země/krajiny za účelem neudržitelného získávání zdrojů na budování, nasycení, pro pohonné hmoty a maziva strojů. Tento kolonialismus racionalizuje rasismus, sexismus a kulturní šovinismus. Při procesu získávání těchto zdrojů, musí být lidé nuceně opustit svou půdu nebo podstupují genocidy. Kromě toho, že lidé pracují v továrnách, které vyrábějí stroje, musí být vykořeneáni, otročeni, závislí a jinak vystaveni destruktivitě, jedům, ponižujícímu průmyslovému systému, který jim bere autonomii a svobodu.

Primitivisté jsou přesvědčeni, že industrialismus nemůže existovat bez masivní centralizace, hierarchií a specializace. Dále, si myslí, že industrialismus vyžaduje neustálý dovoz zdrojů z celého světa, aby mohl udržovat svou existenci, globalizace ohrožuje lokální autonomii a soběstačnost. Nakonec primitivisté říkají, že strojírenský pohled na svět je za industrialismem, a že stejný pohled na svět odůvodňuje otroctví, genocidu, ekocidu a podrobování žen.

Většina levicových (sociálních) anarchistů a revolucionářů tráví většinu času vyvíjením schémat a mechanismů pro produkci, distribuci, rozhodování a komunikaci mezi masou lidí; jinými slovy, k fungování komplexních společností. Tito lidé se snaží reformovat průmysl, produkci a masovou společnost, zbavit je kapitalismu, ale nikdy neodmítají veškerý útlak, jenž si vyžaduje ponechání průmyslu. Anarcho-primitivisté nepřijímají předpoklad globální (nebo dokonce regionální) společnosti, politické a ekonomické koordinace a vzájemné závislosti nebo organizace potřebné pro jejich administraci. Odmítají masovou společnost a průmysl z praktických a filozofických důvodů. Odmítají neodmyslitelné vládní zastoupení pro fungování situací mimo oblast přímé zkušenosti (chtějí zcela decentralizované způsoby existence). Anarcho-primitivisté chtějí úplně jiný referenční rámec. Chtějí svět, kde je každá skupina autonomní a rozhoduje o svých vlastních podmínkách jak žít, se všemi nezávislými interakcemi, založených na afinitě, svobodě, antiautoritářství a otevřenosti, což, jak uvádí ve své kritice, je nemožné se zachováním technologického systému, masové společnosti nebo domestikace.

Podle anarcho-primitivistů masová společnost nejen brutálně napadá autonomii a jednotlivce, ale také vztahy se Zemí a sítí ekologických vztahů, jenž tvoří životní společenství. Vidí to jednoduše neudržitelné (z pohledu hlediska těžby surovin, dopravy a komunikačních systémů potřebných pro jakékoliv globální ekonomické systémy). Toto nemůže pokračovat do nekonečna, ani není možné vytvořit alternativní plány pro udržitelnou a humánní masovou společnost.

Brian Sheppard tvrdí, že anarcho-primitivismus není žádná forma anarchismu. K anarchismu a primitivismu říká: „V posledních desetiletích začala skupina kvazi-náboženských mystiků srovnávat primitivismus s anarchismem. Ve skutečnosti tyto směry nemají s sebou nic

společného.” [56] Flood souhlasí s tímto tvrzením a poukazuje na střety primitivismu s tím, co se označuje jako základní cíl anarchismu: “vytvoření svobodné masové společnosti”. [57]

Anarcho-primitivisté nevěří, že masová společnost může být svobodná. [58] Věří, že průmysl, domestikace a zemědělství nevyhnutelně vede k hierarchii a odcizení. Argumentují tím, že dělba práce, kterou technologická-průmyslová společnost vyžaduje, funguje tak, že nutí lidi, aby se stávali závislí na továrnách a práci jiných specialistů k produkci potravy, oblečení, přístřeší a jiných nezbytností, a že tato závislost je nutí zůstat součástí této společnosti, technologického systému, ať se jim to líbí nebo ne.

Patriarchát a feminismus

Mnoho anarcho-primitivistů si myslí, že od začátku posunu k civilizaci je časným produktem domestikace patriarchát: formalizace mužské nadvlády a rozvoj institucí, které toto posilují. Tito anarcho-primitivisté dále tvrdí, že vytvořením falešných rozdílů mezi pohlavími a rozdílů mezi muži a ženami civilizace vytváří “další”, které mohou objektivizovat, kontrolovat, ovládat, využívat a komodifikovat. Vidí toto jako paralelní s domestikací rostlin a zvířat, její obecnou dynamiku, a také v detailech jako řízení produkce.

Primitivisté říkají, že stejně jako v jiných oblastech sociální stratifikace, funkce jsou přiděleny k ženám s cílem vytvořit velmi přísný předvídatelný řád, přísnou hierarchii. Tvrdí, že ženy začaly být viděny jako majetek, nijak nelišíc se od plodin na poli nebo ovcí na pastvě. Říkají, že vlastnictví a absolutní kontrola, ať země, rostlin, zvířat, otroků, dětí nebo žen jsou součástí vítězné dynamiky civilizace.

Patriarchát vyžaduje podrobení žen a uzurpaci přírody, a toto nás podle anarcho-primitivistů pohání k celkovému zničení přírody – ekocidě. Uvádějí dále, že definuje sílu, kontrolu a nadvládu nad divokostí, svobodou a životem. Říkají, že ustalování patriarchátu diktuje všem našim interakcím: vzájemně, naši sexualitu, naše vztahy k sobě a náš vztah k přírodě. Tvrdí, že výrazně omezuje spektrum možného prožitku.

Hierarchická organizace, dělba práce a byrokracie

Anarcho-primitivisté vidí tendenci dělby práce a specializace jako základní a neslučitelné problémy rozhodující o sociálních vztazích v civilizaci. Myslí si, že toto je odcizující od schopnosti pečovat o sebe vzájemně a zajišťování našich vlastních potřeb, způsob separace a posílení udržování civilizace. Specializace je považováno za vedoucí k nevyhnutelné nerovnosti a rovnostářských vztahů.

Přesto, že někteří primitivisté uznávají, že by organizační modely mohly být příležitostně přijaty s dobrým úmyslem, organizační modely považují ze své podstaty vycházející z paternalistického myšlení a nedůvěry, jenž jsou v rozporu s anarchií. Anarcho-primitivisté věří, že skutečné vztahy vycházejí z hlubokého vzájemného porozumění prostřednictvím intimního každodenního života, ne ze vztahů založených na organizaci, donucovací moci, ideologii, institucích apod. Říkají, že organizační model potlačuje individuální potřeby a touhy pro “dobro kolektivu”, když se pokouší standardizovat odpor a vizi. Ať politické či jiné strany, spolky atd. primitivisté je vidí jako něco, co jednotlivce ochuzuje o vlastní život.

Spíše než známé organizační modely anarcho-primitivisté obhajují potřebu neformální vztahů založených na společenstvích, které jak tvrdí, mají tendenci k minimalizaci odcizení při rozhodování a výrobě a snižují zprostředkování mezi naše touhy a akce.

Kritika mechanického času a symbolické kultury

Někteří anarcho-primitivisté konstatují, že přechod směrem ke stále symbolické kultuře, je velmi problematický v tom smyslu, že nás odděluje od přímé interakce. Obvyklá kritika symbolické kultury se týká problémů spojených s formou komunikace a pochopení, spoléháním se především na symbolické myšlení na úkor (a úplného vyloučení) jiného smyslového a nezprostředkovaného chápání. Důraz na symbolické myšlení je odkloněním od přímé zkušenosti do zprostředkovaných zkušeností ve formě, jazyka, umění, čísla, mechanického času, atd.

Anarcho-primitivisté tvrdí, že symbolická kultura filtruje veškeré naše vnímání prostřednictvím formálních a neformálních symbolů a odděluje nás od přímého a bezprostředkovaného kontaktu s realitou. Toto přesahuje nejen objektům dávat jména, ale sahá až k nutnosti nepřímé vazby se zkráceným světem. Podle primitivistů je symbolické vyjadřování a porozumění omezené a klamné, a skrze závislost na něm, vede k objektivizaci, odcizení a percepčnímu tunelovému vidění. Mnoho anarcho-primitivistů prosazuje a pracuje na tom, aby se znovu dosáhlo kontaktu s interakcemi a poznáním jako je dotek a vůně, jakož i experimentování a rozvíjení jedinečného a osobního chápání a vyjadřování.

Layla AbdeRahim říká, že: “Jazyk je schizofrenie. Je zde slavný experiment v psycholingvistice, kde byli různým lidem z různých jazykových skupin ukázány různé odstíny jedné barvy, aby se zjistilo, zda je rozdíl v poznání mezi skupinami, které měly pro barvu jen jedno slovo a mezi těmi skupinami, které měly různá slova pro různé odstíny. V ruštině, pro příklad, mají jiný výraz pro světle modrou a modrou barvu. Zatímco v angličtině mají jen jedno slovo, modrá, odlišují ji podle toho, jestli je světlá nebo tmavá. Takže experimentem zjistili, že ti, kteří mluvili anglicky, a mají jen základní pojmy pro barvy, viděli různé odstíny stejné barvy, jako stejné (tj. označili světle modrou a tmavě modrou jako modrou). Zatímco ti s různými slovy pro různé odstíny, vždy označili barvy jednotlivě. “ [52]

Zerzan konstatuje že: “Odtud, kde jsme nyní, je velmi obtížné předpokládat nebo pochopit život či svět založený na bez symbolické komunikaci, i když samozřejmě někteří, stále dnes existují.” [59]

Anarcho-primitivismus jako sociální hnutí

Anarcho-primitivismus či „anticivilizmus“ je rozšířen hlavně v USA, zásluhou především Johna Zerzana, Kevina Tuckera, Layly AbdelRahim či Fredyho Perlmana. Anarcho-primitivismus je spojen s radikální ekologií [60] a získal určitou pozornost kvůli myšlenkám Theodora Kaczynského, [61] po jeho bombových útokách. Nicméně Kaczynski není považován za anarcho-primitivistu a sám se za anarcho-primitivistu nepovažuje. Anarcho-primitivismus vyzvedl magazín Green Anarchy, [62] Species Traitor [63] a občas Anarchy: A Journal of Desire Armed [64] či dokonce i CrimethInc. [65]

Existující anarcho-primitivistické hnutí vznikalo s časopisem Fifth Estate [66] a bylo rozvinuto v sérii let 1970 až 1980 spisovateli jako Fredy Perlman, David Watson, [67] Bob Brubaker či Johnem Zerzanem. V roce 1990 se britský časopis Green Anarchy [68] přidal k anarcho-primitivismu, ačkoliv je zde mnoho zelených anarchistů, kteří nejsou anarcho-primitivisté.

Mimo USA, anarchističtí kritici civilizace organizují skupiny ve Španělsku, Izraeli, Turecku, Švédsku, Finsku a Indii. V ČR zatím ne.

Anarcho-primitivisté velmi často nevidí sebe jakou součástí levice. Spíše poukazují na to, že socialistická a liberální orientace je prohnílá, a považují se za postlevicově smýšlející lidi. Primitivisté tvrdí, že levice se ukázala být selháním ve svých cílech. Vlevo, podle anarcho-primitivistů, je obecný pojem a může rozostřeně popisovat všechny socialistické sklony (např. od sociálních demokratů až po liberální komunisty), které chtějí znovu znárodnit “masy” do více “progresivní” agendy nebo vytvářet politické strany. Zatímco, anarcho-primitivisté chápou, že metody a extrémní při realizaci se mohou lišit, celkový tlak je viděn stejně: instituce kolektivizace a monolitického světónázoru založená na morálce.

Ted Kaczynski ve svém manifestu *Industrial Society and Its Future* (Průmyslová společnost a její budoucnost) [69] věnuje celé části problémům spojených s moderním levičáctvím. „Levičáci přehnaně socializovaného typu se pokouší odtrhnout ze svých psychologických řetězů a prosazovat svou autonomii. Typicky ale nejsou schopni rebelovat proti nejzákladnějším hodnotám společnosti. Všeobecně řečeno, cíle dnešních levičáků nejsou v konfliktu s akceptovanou morálkou. Právě naopak, levice sebere akceptovaný morální princip, přijme ho za svůj a následně obviní dominantní část společnosti z jeho porušování... Levičáctví je dlouhodobě neslučitelné s přírodou, lidskou svobodou a s likvidací moderní technologie. Levičáctví je kolektivistické; touží spoutat celý svět (jak přírodu, tak lidstvo) v jediný unifikovaný celek. Ale to znamená řízení přírody a lidstva organizovanou společností a vyžaduje vyspělou technologii. Nemůžete dosáhnout spojeného světa bez rychlé dopravy a komunikace, nemůžete přinutit lidi, aby se navzájem milovali bez sofistikovaných psychologických technik, nemůžete mít plánovanou společnost bez nezbytné technologické základny.”

Kritika anarcho-primitivismu

Předními kritiky anarcho-primitivismu jsou Noam Chomsky, [70] Michael Albert, [71] Brian Sheppard, Andrew Flood, Stewart Home, [72] Dana Ward, [73] Ken Knabb, [74] Wolfi Landstreicher, Jason McQuinn, [75] Ted Kaczynski a zejména Murray Bookchin, [76] jak je vidět z jeho polemické práce „Sociální anarchismus nebo anarchismus jako životní styl“. [77]

Běžnou kritikou anarcho-primitivismu je, že se jedná o pokrytectví, když lidé odmítají civilizaci a přesto žijí sami civilizovaný životem. Derrick Jensen odpovídá, že tak reagují ad hominem, jenž ilustruje slabost kritiky názoru, jako oponent, který se uchyluje k útoku na posla jen poté, co nedokázal napadnout samotnou zprávu. [78] Dále namítá, že přesto, že je “životně důležité, aby se životním stylem zmírnili škody způsobené tím, že je členem průmyslové civilizace, ...přidělit primární odpovědnost k sobě samému a zaměřit se především na to, abych byl sám lepším, je obrovským nesplněním závazku, zrušením odpovědnosti. S celým světem v sázce, je to požitkářské, ospravedlňující sebe samotného a domýšlivé. Je to také téměř všudypřítomné. A toto slouží zájmům těch u moci, jak naši pozornost udržet od nich.” [79]

John Zerzan připouští, že anarcho-primitivistické ideály je obtížné i pro přesvědčené uvést do praxe: “Je to obrovská výzva. Máte tyto skvělé nápady, ale jsou k ničemu, pokud je nedokážete zrealizovat. Nevíme, jak to bude fungovat... Jsme daleko od spojení s touto realitou a musíme ji čelit. Začínáte se ptát na věci a snažíte rozšířit prostor, kde lidé mohou vést rozhovor a vznést otázky, které nejsou vzneseny nikde jinde. Ale nemáte plány na to, co by měli udělat.” [80]

Jedna z běžných kritik primitivistů je, že za účelem svých názorů, využívají tisku a internetu. Tyto používané argumenty naznačují, že anarcho-primitivisté jsou neupřímní nebo pokrytečtí, když využívají moderních technologií. Derrick Jensen [78] a John Zerzan [81] a mnoho dalších [82] odpovídá, že používání internetu a tištěných médií, jsou při šíření jejich myšlenek méně škodlivé, než nedělat nic, aby se zabránilo zdánlivému “pokrytectví”. Věřím, že pomoc efektivních nástrojů, které jsou již zde dnes, mohou snad pomoci vytvořit společnost, kde již tyto technologie nebudou vyráběny ani používány. [78] [82]

Ted Kaczynski v článku “Pravda o primitivním životě: Kritika anarcho-primitivismu” [83] ke kritice anarcho-primitivistů uvedl, že “Je zřejmé, že například politické korektní zpodobnění lovce a sběrače je částečně motivováno impulsem vytvořit obraz čistého a nevinného světa existujícího v čase šera, obdobně jako rajskou zahradu, ale podklad tohoto impulzu je mi nejasný... Nemohu úplně popřít existenci násilí mezi lovci a sběrači, protože důkaz je proto nepopíratelný... Vzhledem k tomu, že Zerzan hodně četl o společenstvích lovců a sběračů, a australských domorodci patří mezi nejznámější lovce a sběrače, připadá mi velmi těžké uvěřit, že nikdy nenarazil na jakékoli zprávy o týrání žen Australany. Přesto se nikde o tom nezmiňuje, ani za účelem toto vyvrátit... Ale tentokrát by mělo být čtenáři dostatečně jasné, že to, co uvádí anarcho-primitivisti již nemá nic společného s hledáním pravdy o domorodých kulturách. Místo toho vytváří mýtus.” [82]

Zerzan toto zpochybňuje se slovy „že nenašel mnoho věrohodných zdrojů, které odporují těmto představám“. Kaczynski tomu oponuje tím, že sám Zerzan čerpal některé informace z knih, v nichž jsou tyto informace uvedeny. [83] Nicméně Zerzan dále uvádí, že jsou Kaczynskioho úryvky, které používá ve své kritice, vytrhány z kontextu textů knih, z nichž čerpal. [87]

Wolfi Landstreicher kritizoval “asketickou morálku obětování či mystického rozvratu k údajně neodcizené jednotě s přírodou“, která se objevuje v anarcho-primitivismu a hlubinné ekologii. [84] Jason McQuinn kritizoval to, co vidí jako ideologické tendence u anarcho-primitivismu, když říká, že “pro většinu primitivistů, mají idealizované, hypostazované představy o prvotních společenstvích, nutkání přesunout zásadní kritiku svých teorií, při jakékoli příležitosti mluvící o opaku... Tato téměř neodolatelná náchylnost k idealizaci je největší slabinou primitivismu.“ [85]

Kde najít další informace?

Můžete navštívit tyto webové stránky pro více informací:

puntickovanichrobaci.noblogs.org

primitivism.com

layla.miltsov.org

johnzerzan.net

blackandgreenpress.org

greenanarchy.anarchyplanet.org

inthelandoftheliving.org

survivalinternational.org

flag.blackened.net

green-anarchy.wikidot.com

Další za přečtení stojí knihy:

Free from Civilization, Notes Toward a Radical Critique of Civilization Foundations: Domination, Culture, Fear Economics, Technology od Enrica Manicardiho.

Wild Children, Domesticated Dreams: Civilization and the Birth of Education od Layly AbdelRahim.

For Wildness and Anarchy od Kevina Tuckera.

Against His-Story, Against Leviathan! od Fredyho Permana.

Against Civilization od Johna Zerzena.

Coming Home to the Pleistocene od Paula Sheparda.

liminal: a novella od Natashy Alvarez

Závěrečný citát

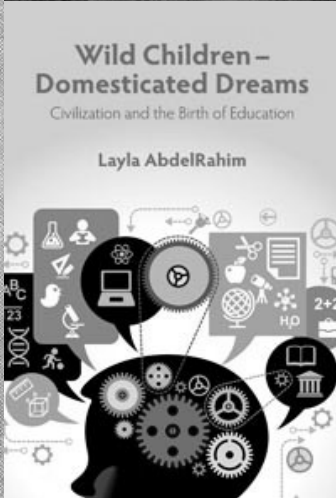
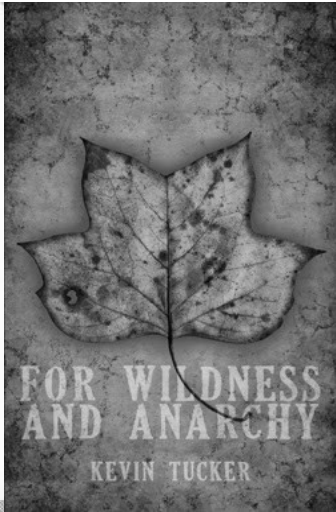
„Obávám se kolapsu civilizace, ale pracuji na tom, aby se tak stalo rychle, jak je to možné. I když chci žít bez civilizace, vím, že je velká šance, že nepřezijí kolaps. Ale vím jednu věc: čím déle budeme čekat, aby to bylo zastaveno, tím horší věci nastanou. Jedné věci, které se obávám více než vrcholu kolapsu, je stav světa, pokud brzy nepřijde kolaps civilizace.“ – Kevin Tucker [24]

Reference:

1. Jared Diamond, *The Worst Mistake in the History of the Human Race*, Discover, May 1987, pp. 64 • 6.
2. Wolfi Landstreicher, http://en.wikipedia.org/wiki/Wolfi_Landstreicher
3. Author Wolfi Landstreicher, http://theanarchistlibrary.org/authors/Wolfi_Landstreicher.html
4. Rewilding, <http://trackerofplants.com/rewilding/>
5. Henry David Thoreau, http://cs.wikipedia.org/wiki/Henry_David_Thoreau
6. Walden, aneb život v lesích, <http://en.wikipedia.org/wiki/Walden>
7. John Zerzan, <http://www.johnzerzan.net>
8. George Woodcocka, http://en.wikipedia.org/wiki/George_Woodcock
9. LA INSUMISIÓN VOLUNTARIA. EL ANARQUISMO INDIVIDUALISTA ESPAÑOL DURANTE LA DICTADURA Y LA SEGUNDA REPÚBLICA (1923–1938)” by Xavier Diez http://www.theyliewedie.org/ressources/biblio/es/Diez_Xavier-La_insumison_voluntaria_El_anarquismo_individualista_espanol_durante_la_Dictadura_y_la_Segunda_Republica.html
10. Kevin Tucker, http://en.wikipedia.org/wiki/Kevin_Tucker
11. Layla AbdelRahim, <http://layla.miltsov.org/>
12. Derrick Jensen, <http://www.derrickjensen.org/>
13. Fredy Perlman, http://en.wikipedia.org/wiki/Fredy_Perlman
14. EL NATURISMO LIBERTARIO EN LA PENÍNSULA IBÉRICA (1890–1939) by Jose Maria Rosello <http://www.soliobrera.org/pdfs/cuaderno4.pdf#search=%22Antonia%20Maym%C3%B3n%22>
15. Anarchism, Nudism, Naturism” by Carlos Ortega
16. LA INSUMISIÓN VOLUNTARIA. EL ANARQUISMO INDIVIDUALISTA ESPAÑOL DURANTE LA DICTADURA Y LA SEGUNDA REPÚBLICA (1923–1938)” by Xavier Diez http://www.theyliewedie.org/ressources/biblio/es/Diez_Xavier-La_insumison_voluntaria_El_anarquismo_individualista_espanol_durante_la_Dictadura_y_la_Segunda_Republica.html
17. Les anarchistes individualistes du début du siècle l’avaient bien compris, et intégraient le naturisme dans leurs préoccupations. Il est vraiment dommage que ce discours se soit peu à peu effacé, d’antan plus que nous assistons, en ce moment, à un retour en force du puritanisme (conservateur par essence).” Anarchisme et naturisme, aujourd’hui.” by Cathy Ytak
18. Recension des articles de l’En-Dehors consacrés au naturisme et au nudisme
19. [”Anarchisme et naturisme au Portugal, dans les années 1920” in *Les anarchistes du Portugal* by João Freire]
20. “The pioneers” <http://www.natustar.com/uk/naturism-begin.html>

21. The daily bleed <http://www.eskimo.com/~recall/bleed/1121.htm>
22. http://en.wikipedia.org/wiki/Revolutionary_Catalonia
23. Los orígenes del naturismo libertario http://www.lagarbancitaecologica.org/garbancita/index.php?option=com_content&view=article&id=150:los-origenes-del-naturismo-libertario&catid=61:investigacion-formacion-debate&Itemid=77
24. Primal War and the Collapse of Global Civilization <http://theanarchistlibrary.org/library/kevin-tucker-agents-of-change-primal-war-and-the-collapse-of-global-civilization>
25. Kevin Tucker, Nezamýšlené následky <http://www.wildandfree.sk/2008/12/kevin-tucker-nezaman-nsledky.html>
26. A Primitivist Primer, <http://www.eco-action.org/dt/primer.html>
27. Barclay, Harold (1996). *People Without Government: An Anthropology of Anarchy*. Kahn & Averil.
28. Stephen Vickers Boyden: "Biohistory: the interplay between human society and the biosphere, past and present", *Man and the Biosphere series*, Vol. 8, Paris – Carnforth – Park Ridge: UNESCO – Parthenon 1992, S. 173f.)
29. <http://challengingciv.blogspot.cz/2012/05/john-zerzan-part-3-on-post-civilised.html>
30. Barclay, Harold (1996). *People Without Government: An Anthropology of Anarchy*. Kahn & Averil.
31. Stephen Vickers Boyden: "Biohistory: the interplay between human society and the biosphere, past and present", *Man and the Biosphere series*, Vol. 8, Paris – Carnforth – Park Ridge: UNESCO – Parthenon 1992, S. 173f.)
32. Binford (1968)
33. Nathan Cohen, Mark (1991). *Health and the Rise of Civilization*. Yale University Press.
34. Claude Levi Strauss, http://en.wikipedia.org/wiki/Claude_L%C3%A9vi-Strauss
35. Paul Shepard, *Nature and Madness* <http://www.primitivism.com/nature-madness.htm>
36. Ehrenberg 1986b, Wymers 1981, Festinger 1983
37. Why civilization? <http://theanarchistlibrary.org/library/anonymous-why-civilization>
38. Lewis Mumford, *Myth of the Machine*
39. Stanley Diamond, *In Search of the Primitive*
40. Derrick Jensen, *Civilization*, <http://www.endgamethebook.org/Excerpts/3-Civilization.htm>
41. John Zerzan, *Future Primitive*, <http://www.primitivism.com/future-primitive.htm>
42. Marshall Sahlins, 2003
43. Lee, Richard (1979). *The !Kung San: Men, Women and Work in a Foraging Society*. Cambridge University Press.
44. The Consequences of Domestication and Sedentism, <http://www.primitivism.com/sedentism.htm>
45. Elman, Service (1972), *The Hunters*. Prentice Hall.
46. Kelly, Robert L. (1995). *The Foraging Spectrum: Diversity in Hunter-Gatherer Lifeways*. Washington: Smithsonian Institution.
47. Röhrlich-Leavitt, *Women Cross-Culturally* (1976)
48. *War Before Civilization: the Myth of the Peaceful Savage* (Oxford University Press, 1996) http://en.wikipedia.org/wiki/Anarcho-primitivism#cite_note-aujourd'hui-6
49. Debunking Another Lie: Lawrence H. Keeley's *War Before Civilization: The Myth of the Peaceful Savage* <http://www.counter-currents.com/2012/02/debunking-another-lie/>
50. Peter Gray, *How Hunter-Gatherers Maintained Their Egalitarian Ways* <http://www.psychologytoday.com/blog/freedom-learn/201105/how-hunter-gatherers-maintained-their-egalitarian-ways>
51. Interview with John Zerzan, anti-Steve Jobs, <http://www.johnzerzan.net/>
52. Interview with Layla AbdelRahim <http://www.inthelandoftheliving.org/essays/interview-with-layla-abdelrahim>
53. *Agriculture*, John Zerzan, <http://theanarchistlibrary.org/library/john-zerzan-agriculture>
54. John Zerzan, *Twilight of the machines*
55. *The Guardian*, April 21, 2004
56. Sheppard, Brian – *Anarchism Vs. Primitivism*, <http://libcom.org/library/anarchism-vs-primitivism>
57. Flood, Andrew *Is primitivism realistic? An anarchist reply to John Zerzan and others* *Anarchist Newswire* (2005) http://www.anarkismo.net/newswire.php?story_id=1890
58. *Against Mass Society* <http://www.primitivism.com/mass-society.htm>
59. Interview with John Zerzan <http://www.primitivism.com/zerzan.htm>
60. *Deep Ecology* http://en.wikipedia.org/wiki/Deep_ecology
61. Ted Kaczynski http://en.wikipedia.org/wiki/Ted_Kaczynski
62. *Green Anarchy* magazine <http://greenanarchy.anarchyplanet.org/>
63. *Species Traitor* http://en.wikipedia.org/wiki/Species_Traitor
64. *Anarchy: A Journal of Desire Armed* http://en.wikipedia.org/wiki/Anarchy:_A_Journal_of_Desire_Armed
65. *Crimethinc* <http://www.crimethinc.com/>
66. *Fifth Estate* http://en.wikipedia.org/wiki/Fifth_Estate_%28periodical%29
67. David Watson http://en.wikipedia.org/wiki/David_Watson_%28anarchist%29

68. Green_Anarchist UK magazine http://en.wikipedia.org/wiki/Green_Anarchist
69. Industrial Society and Its Future <http://www.washingtonpost.com/wp-srv/national/longterm/unabomber/manifesto.text.htm>
70. Noam Chomsky, http://en.wikipedia.org/wiki/Noam_Chomsky
71. Michael Albert, http://en.wikipedia.org/wiki/Michael_Albert
72. Stewart Home, http://en.wikipedia.org/wiki/Stewart_Home
73. Dana Ward, http://en.wikipedia.org/wiki/Dana_Ward
74. Ken Knabb, http://en.wikipedia.org/wiki/Ken_Knabb
75. Jason McQuinn, http://en.wikipedia.org/wiki/Jason_McQuinn
76. Murray Bookchin, http://en.wikipedia.org/wiki/Murray_Bookchin
77. Murray Bookchin, Sociální anarchismus nebo anarchismus jako životní styl, <http://alerta.cz/?p=6232>
78. Jensen, Derrick (2006). Endgame, Volume 1: The Problem of Civilization. New York City: Seven Stories Press. p. 128.
79. Jensen, Derrick (2006). Endgame, Volume 1: The Problem of Civilization. New York City: Seven Stories Press. pp. 173–174.
80. Guardian Unlimited – Anarchy in the USA, <http://www.guardian.co.uk/world/2001/apr/18/mayday.features11>
81. Zerzan, John. “Zerzan and Media: An Ignominious Tale”. Insurgent Desire. Retrieved 14 March 2009.
82. Connor, John; Filiss, John; Fredrickson, Leif; Jarach, Lawrence; Leighton, Ron; McQuinn, Jason; Moore, John; Slyk, Jonathan. “An Open Letter on Technology and Mediation”. Insurgent Desire. Archived from the original on 18 March 2009. Retrieved 14 March 2009.
83. “The Truth About Primitive Life: A Critique of Anarchoprimitivism” by Ted Kaczynski, <http://theanarchistlibrary.org/library/ted-kaczynski-the-truth-about-primitive-life-a-critique-of-anarchoprimitivism>
84. “The Network of Domination” by Wolfi Landstreicher, http://theanarchistlibrary.org/library/Wolfi_Landstreicher_The_Network_of_Domination.html#toc11
85. “Why I am not a Primitivist” by Jason McQuinn
86. The Vegetarian Myth: Food, Justice and Sustainability, Lierre Keith
87. The Anarcho-Primitivist Who Wants Us All to Give Up Technology, <http://www.vice.com/read/john-zerzan-wants-us-to-give-up-all-of-our-technology>
88. The Consequences of Domestication and Sedentism, Emily A. Schultz & Robert H. Lavenda <http://primitivism.com/sedentism.htm>
89. The Original Affluent Society, Marshall Sahlins, <http://primitivism.com/original-affluent.htm>
90. The Technology Problem, John Jacobi, <http://theanarchistlibrary.org/library/john-jacobi-the-technology-problem>
91. Against His-Story, Against Leviathan!, Fredy Perlman
92. V době, kdy byla psána Kaczynským jeho esej, nebylo známe, že Australští aboridžinci nebyli nomádští lovcí-sběrači před příchodem Evropanů. Dnes již víme, že Australané byli v pokročilém usedlém stádiu, žili ve vesnicích před příchodem Evropanů. To značí, že sociální uspořádání mezi původními Australany bylo jiné než rovnostářské mezi skupinami skutečných nomádských lovců-sběračů. Viz Scientist debunks nomadic Aborigine 'myth' , www.theguardian.com/world/2007/oct/09/australia.barbaramcmahon

*...Závidím divochům. A budu na ně hlasitě křičet:
"Zachraňte se, civilizace se blíží." ... "Samozřejmě:
naše milá civilizace, na níž jsme tak hrdí. Vzdali jsme
se svobodného a šťastného života v lesích pro toto
strašné morální a materiální otroctví. A jsme šílenci,
neurotičtí, sebevražední."... - Bruno Filippi, italský
anarchista, který zemřel po neúspěšném útoku proti
vládnoucí třídě v Miláně*

PUNTÍČKOVANÍ CHROBÁCI

pro svobodný život
v harmonii s přírodou

Puntíčkování chrobáci 2013
puntickovani-chrobaci@riseup.net
puntickovanichrobaci.noblogs.org